

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת - insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator													
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
טעמא - דהדר ומשכניה, הא לא הדר ומשכניה - לא															קטו.
ולאו תרוצי קא מתרצת לה? תריץ הכי: וכי מאחר שמחזירין למה ממשכנין מעיקרא? שלא תהא שביעית משמטתו, ולא יעשה מטלטלין אצל בניו.	רב אדא בר מתנא:														קטו.
(דברים כ"ד) לא תבא אל ביתו לעבט עבטו. לביתו אי אתה נכנס, אבל אתה נכנס לביתו של ערב. וכן הוא אומר (משלי כ') לקח בגדו כי ערב זר וגו'. ואומר (משלי ו') בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך. נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך. עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכף רעך לך התרפס ורבה רעידך. אם ממון יש לו בידך - התר לו פיסת יד, ואם לאו - הרבה עליו רעים.	תנו רבנן:														קטו.
לצד שני: לביתו אי אתה נכנס, אבל אתה נכנס לשכר כחף, לשכר חמר, לשכר פונדק, לשכר דיוקנאות. יכול אפילו זקפן עליו במלוה - תלמוד לומר משאת מאומה.															קטו.
אלמנה, בין שהיא ענייה בין שהיא עשירה - אין ממשכנין אותה, שנאמר (דברים כ"ד) ולא תחבל בגד אלמנה.															קטו.
אלמנה, בין שהיא ענייה בין שהיא עשירה - אין ממשכנין אותה, דברי רבי יהודה.	תנו רבנן: [רבי יהודה]														קטו.
עשירה - ממשכנין אותה, ענייה - אין ממשכנין אותה, שאתה חייב להחזיר לה ואתה משיאה שם רע בשכנותיה.	רבי שמעון:														קטו.
למימרא דרבי יהודה לא דריש טעמא דקרא, ורבי שמעון דריש טעמא דקרא? והא איפכא שמעינן להו															קטו.
ולא ירבה לו נשים, רבי יהודה אומר: מרבה הוא, ובלבד שלא יהו מסירות את לבו.	דתניא: [רבי יהודה]														קטו.
אפילו אחת והיא מסירה את לבו הרי זה לא ישאנה, אם כן מה תלמוד לומר (דברים י"ז) ולא ירבה לו נשים - אפילו כאביגיל	רבי שמעון:														קטו.
לעולם רבי יהודה לא דריש טעמא דקרא, ושאני הכא דמפרש קרא, ולא ירבה לו נשים ולא יסור, מאי טעמא לא ירבה לו נשים - משום דלא יסור.															קטו.
ורבי שמעון:															קטו.
מכדי בעלמא דרשינן טעמא דקרא - לכתוב רחמנא לא ירבה ולא בעינן לא יסור, ואנא ידענא: מאי טעמא לא ירבה - משום דלא יסור, לא יסור דכתב רחמנא למה לי? אפילו אחת ומסירה את לבו - הרי זה לא ישאנה.	[רבי שמעון]														קטו.
החובל את הריחים עובר משום לא תעשה, וחייב משום שני כלים, שנאמר (דברים כ"ד) לא יחבל ריחים ורכב.															קטו.
ולא ריחים ורכב בלבד אמרו, אלא כל דבר שעושין בו אוכל נפש, שנאמר כי נפש הוא חבל.															קטו.
חבל ריחים - לוקה שתיים, משום ריחים ומשום כי נפש הוא חבל. ריחים ורכב - לוקה שלש, משום ריחים ורכב, ומשום כי נפש הוא חבל.	רב הונא:														קטו.
חבל ריחים - לוקה אחת, ורכב - לוקה אחת, ריחים ורכב - לוקה שתיים. כי נפש הוא חבל - לשאר דברים הוא דאטא.	רב יהודה:														קטו.
לימא אביי ורבא בפלוגתא דרב הונא ורב יהודה קמיפלגי															קטו.
אכל נא - לוקה שתיים, משום נא ומשום (שמות י"ב) כי אם צלי אש, מבושל - לוקה שתיים, משום מבושל ומשום כי אם צלי אש. נא ומבושל - לוקה שלש: משום נא, ומשום מבושל, ומשום לא תאכלנו כי אם צלי אש.	דאמר רבא:														קטו.
אין לוקין על לאו שבכללות.	אביי:														קטו.
לימא אביי דאמר כרב יהודה, ורבא דאמר כרב הונא															קטו.
אנא דאמרי - אפילו כרב יהודה, עד כאן לא קאמר רב יהודה התם אלא דכי נפש הוא חבל לא משמע ריחים ורכב, הלכך לשאר דברים הוא דאטא. אבל הכא כי אם צלי אש למאי אתא? שמע מינה - ללאו.	אמר לך רבא:														קטו.
אנא דאמרי אפילו לרב הונא, עד כאן לא קאמר רב הונא התם אלא דכי נפש הוא חבל יתירא הוא, כיון דיתירא הוא - שדייה אריחים ורכב, אבל הכא כי אם צלי אש לאו יתירא הוא. דמבעי ליה כדתניא:	ואביי אמר לך:														קטו.